

پس انگاه یوسف علیه السلام باز ایجا همچو بزیت هفت
 فرزند برآید پنج و دود ختر و یعقوب علیه السلام
 و فاته یاقت بود و پیغمبری بیوسف رسیده بود لایت
 پیر ملک دین را بود و مملکت نه داری از آن یوسف بود
 و این ملک بزرگ شده بود و اسباب مملکت و امور مملکت
 و یوسف علیه بعد از پدر با چله سال بزیت انگاه چهار
 سه ماه و هفت روز بیمار بود و چون مرگ رسید گفت **ه**
قول الله رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمَلِكِ وَعَلَّمَنِي مِمَّا وِيلِ
 الْأَحَادِيثِ هُكفت ای بار خدای مرا مملک و پادشاهی داری
 بپندگان خویش و مرا علم و تعبیر خواب آموختی و علم
 شریعه داری و تو خداوند آسمان و زمین **قول الله**
 أَنْتَ وِليُّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تُوْفِي سَلَامًا وَا الْحَقْمِي
 تو یار و نوازش منی درین جهان و در آن جهان اکنون مملک
 ده با سلام یعنی سلامت ازین جهانم بیرونبری و مرا از
 پیغمبران برانگیزی **در قصه** جنان بوده که برادران
 بگفتند

بگفتند که یوسف علیه السلام درین جهان مملکت یافت و در
 جهان و برآیا مملوک و سلاطین برانگیزانند و یوسف علیه السلام
 این سخن شنیده بود دعا کرد و گفت **یا رَبِّ** مرا با پیغمبر
 برانگیزی و معنی آنکه یوسف گفت تُوْفِي سَلَامًا عَسَلَمَانِي
 خواستند بر آنکه نبی بود و خوف خدایم بیروی و او نبود مگر
 پیغمبران و لیکن گفت من طریق السلافة من المملکت فی
 الدنيا معنی دیگر آنست که ابراهیم علیه السلام را سلا
 خوانند چنانکه خدای تعالی گفت اِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا مُسْلِمًا
 و یوسف علیه السلام **یا رَبِّ** مرا از جمله آل ابراهیم
 گردان این بگفت و جان بحق علی تسلیم کرد پس انگاه
 برادران یوسف از پس هم دیگر پیغمبری می یافتند و مسل
 ار ایشان بسیار گشت تا وقت موسی علیه السلام دوازده
 نسیط گشتند و خدای تعالی ایشانرا اشباط خواند **و دیگر**
میلونند که چون وقت رفتن بود دانست که گفت **قول الله**
 رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمَلِكِ وَعَلَّمَنِي مِمَّا وِيلِ الْأَحَادِيثِ **ه**

بگفتند